

בעניין: _____ **אבו חמדיה, ת.ז.** _____ (קטין)
ע"י אביו ואפוטרופסו הטבעי
מר _____ אבו חמדיה, ת.ז.
מר ח' טארק בן זיאד, חברון

ע"י ב"כ עוה"ד לינה אבו-מוך זועבי (מ.ר. 33775) ו/או יוסי
וולפסון (מ.ר. 26174) ו/או שירין בטשון (מ.ר. 32737) ו/או חוה
מטרס עירון (מ.ר. 35174) ו/או גיל גן מור (מ.ר. 37962) ו/או
סיגי בן ארי (מ.ר. 37566)
מהמוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר – ע.ר.
רח' אבו עוביידה 4, ירושלים 97200
טל: 02-6283555 פקס: 02-6276317

התובע

נגד

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)
רח' עוזי חסון 4, ירושלים
טל: 02-6208177 פקס: 02-6222385

הנתבעת

מהות התביעה: נזיקת, נזק גוף
סכום התביעה: עד גובה סמכות בית המשפט

כתב תביעה

1. התובע בתביעה דן יהא מיוצג על ידי ב"כ לעיל מטעם המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר, אשר כתובתם להמצאת כתבי בי-דין תהיה כנ"ל.
2. הטענות הנטענות בתביעה זו יהיו משלימות ו/או חלופיות ו/או מצטברות, הכול לפי הקשר הדברים והדבקים.

הצדדים

3. התובע הינו יליד 22.4.1995, תושב העיר חברון. עם קרות האירוע כפי שיפורט להלן היה התובע קטין בן 8 שנים.
4. הנתבעת, מדינת ישראל, הינה והייתה בכל הזמנים הרלוונטיים לתביעה זו האחראית ו/או המפקחת ו/או המעבידה ו/או בעלת השליטה ו/או המפעילה ו/או הממונה על פעולותיהם ו/או מחדליהם של שוטרי מג"ב ו/או חיילי צה"ל ו/או אנשי כוחות ביטחון אחרים של הנתבעת, אשר פעלו בשטחים הכבושים בכלל ובחברון, איזור האירוע נשוא כתב תביעה זה, בפרט.
5. כל טענה שתיוחס בכתב תביעה זה לאותם כוחות ביטחון ו/או חיילים ו/או שוטרי מג"ב ו/או שוטרים בכחול תיראה כמיוחסת לנתבעת מכוח תורת האורגניות ו/או האחריות השילוחית ו/או מכוח יחסי עבודה ו/או מכוח ההיתר שנתנה הנתבעת למעשיהם של אותם כוחות ביטחון ו/או מכוח אישורם או אשרורם של מעשים אלה.

תולדות המקרה

6. ביום 13.06.03 בשעה 10:00 לערך, שיחק התובע יחד עם בני דודו, הקטינים אף הם, ליד באר המים ברח' טארק בן זיאד שבחברון, שנמצא במרחק של מטרים ספורים מביתו של התובע. ילדים אחרים יידו אבנים מעל גגות הבתים שברחוב לעבר גיף של מג"ב, ככל הנראה בעל מ.ר. _____, שעמד בצומת והיה במרחק של כמה עשרות מטרים מהתובע.
7. פתאום נזרק רימון הלם ברחוב ונחת ליד התובע ובני דודו. הילדים רצו למעלה, לכיוון ביתו של התובע, ומשהתכוון התובע לרוץ אחריהם על מנת להתרחק מהרימון שנזרק, הוא נורה בראשו בכדור גומי שנורה לעברו על ידי שוטר מג"ב שהיה בגיף.
8. התובע נפל ארצה מחוסר הכרה ודם רב זב מראשו. התובע הובהל על ידי אביו וקרובי משפחה לבית חולים "מוחמד עלי אלמוחתסב" בחברון, משם הועבר באמבולנס צבאי לקריית ארבע, ומשם באמבולנס של מד"א לבית החולים הדסה עין-כרם, שם עבר סדרה של טיפולים וניתוחים כפי שיפורט להלן.
9. התרחיש המתואר לעיל ייקרא להלן: "האירוע".

טיפול הרשויות בתלונת התובע

10. ביום 18.07.03 פנתה ב"כ התובע אל פרקליטות פיקוד מרכז וביקשה כי תיפתח חקירה מיידית לגבי נסיבות האירוע ולדאוג כי האחראים לאירוע יועמדו לדין.
- רצ"ב** העתק הפנייה האמורה ומסומן **נספח א'** לכתב התביעה.
11. עוד באותו יום פנתה הח"מ אל המחלקה לחקירת שוטרים, בשל חשד למעורבות אנשי מג"ב באירוע, וביקשה כי תיפתח חקירה מיידית ולדאוג להעמיד את האחראים לדין.
- רצ"ב** העתק הפנייה ומסומן **נספח ב'** לכתב התביעה.
12. לאחר שיחת ברור עם מנהל מח"ש הסתבר, כי משטרת ישראל היא שחוקרת אירועים שהתרחשו בשטחים שבהם מעורבים אנשי מג"ב. על כן שלחה ב"כ התובע תלונה אל משטרת חברון וביקשה לחקור את האירוע ולעדכנה בתוצאות החקירה.
- רצ"ב** העתק המכתב ומסומן **נספח ג'** לכתב התביעה.
13. ביום 10.07.03 נשלחה הודעה על נזק אל חטיבת תביעות וביטוח שבמשרד הביטחון וביום 23.07.03 נתקבל אישור קבלת הודעה.
14. ביום 27.07.03 נתקבל מכתב מאת ק' אח"ק מרחב חברון, בו הודיע כי האירוע אמור להיחקר ע"י אח"ק מחוז ש"י, ועל כן הוא העביר את התלונה אליהם להמשך טיפול.
- רצ"ב** העתק המכתב האמור ומסומן **נספח ד'** לכתב התביעה.
15. מהמחלקה לחקירת שוטרים נתקבל מכתבם, לפיו תלונת התובע אינה בתחום טיפולם ובשל כך העבירו לטיפול משטרת ישראל.

16. ביום 09.10.03 נשלחה תזכורת אל קצין אח"ק מחוז ש"י עם בקשה לקבלת עדכון בנוגע למצב החקירה.

17. ביום 19.10.03 נתקבל מכתב מאת משטרת מחוז ש"י, לפיו נסתיימה חקירתם וכי התיק הועבר ביום 08.10.03 לפרקליטות מחוז ירושלים.

רצ"ב העתק המכתב הנ"ל ומסומן **נספח ה'** לכתב התביעה.

18. ביום 04.01.04 נתקבל מכתבו של עו"ד אלי אברבנאל, מנהל המחלקה הפלילית בפרקליטות מחוז ירושלים, בו הודיע כי לאחר עיון בחומר החקירה הוחלט לסגור את התיק בהעדר אשמה פלילית.

רצ"ב העתק המכתב האמור ומסומן **נספח ו'** לכתב התביעה.

19. ביום 16.08.04 נתקבל מכתב מאת פרקליט פיקוד מרכז, בו הודיע כי בירורם העלה כי הכוח שפעל במקום האירוע היה כוח של מג"ב.

רצ"ב העתק המכתב האמור ומסומן **נספח ז'** לכתב התביעה.

נטל הראיה

20. התובע יקדים ויטען כי לא הייתה לו הידיעה ו/או היכולת לדעת מה היו למעשה הנסיבות שגרמו לאירוע אשר הביא לידי נזקיו, וכי נזקיו נגרמו ע"י נכס ו/או דבר שלנתבעת ו/או מי משלוחיה ו/או מי מטעמם הייתה השליטה המלאה עליהם וכי האירוע מתיישב יותר עם המסקנה כי הנתבעת ו/או מי משלוחיה ו/או מי מטעמה לא נקטו זהירות סבירה מאשר עם המסקנה ההפוכה.

21. על כן, יטען התובע כי יש להטיל את נטל חובת הבאת הראיה ו/או נטל השכנוע על הנתבעת, שתצטרך להוכיח ו/או להראות כי לא הייתה רשלנות שתחוב עליה.

22. לחילופין, התובע יטען כי הנזק שנגרם לו באירוע נגרם על ידי דבר מסוכן ו/או דבר שנמלט ועלול היה לגרום נזק בהימלטו ואשר היה בבעלות ו/או בשליטת הנתבעת ו/או מי משלוחיה ו/או מי מטעמה ו/או מי מעובדיה.

23. על כן, התובע יטען כי על הנתבעת להראות שלא הייתה לגבי הדבר המסוכן התרשלות שתחוב עליה.

אחריות המדינה ושלוחיה

אחריות החיילים שלוחי הנתבעת

24. התובע יטען כי האירוע נגרם בעקבות רשלנותם ו/או פזיזותם ו/או חוסר זהירותם ו/או קלות דעתם ו/או מחדלם ו/או הפרת חובות שבחוק ע"י הנתבעת ו/או חייליה ו/או שלוחיה, המתבטאים, בין היתר, במעשים ו/או במחדלים הבאים:

א. ירו אש בנסיבות שאינן מצדיקות ירי כזה.

ב. חרגו מסמכות תוך גרימת חבלה חמורה לגופו ו/או לבריאותו של אדם אחר.

- ג. ירו כדורי גומי ללא אבחנה באזור מגורים תוך סיכון חיי אדם.
- ד. ביצעו ירי מטווח קצר ו/או מטווח המסכן חיי אדם ו/או מטווח שבו הכדורים גורמים לפגיעה קשה ו/או בניגוד להוראות הפתיחה באש ו/או באופן המהווה התנהגות פרועה במקום ציבורי ו/או התנהגות שאינה הולמת.
- ה. ירו אש חיה באופן רשלני ו/או בניגוד להוראות הפתיחה באש.
- ו. ביצעו ירי כאשר לא נשקפה סכנה ממשית לחייהם או לחיי אחרים ולא הייתה כל הצדקה או עילה לביצוע הירי.
- ז. ביצעו ירי שלא למטרה כשרה כלשהי ו/או למטרה פסולה.
- ח. ביצעו ירי כלפי אדם שלא היה מעורב אותה עת בשום התפרעות או התקהלות בלתי חוקית או ביצעו ירי ללא בדיקה ראויה ו/או ללא שיקול דעת הולם, באופן שנפגע אדם כאמור.
- ט. ביצעו ירי ללא כל הצדקה עובדתית ואו משפטית, תוך הפרת הוראות הדין ו/או החוק ו/או הכללים ו/או התקנות ו/או הוראות אחרות הנוגעות בדבר, בין היתר הוראות הפתיחה באש לרבות ההוראות הנוגעות לשימוש בתחמושת. ביצעו ירי ללא קבלת היתר מהדרג המוסמך לכך ו/או בניגוד להוראות המחייבות בעניין בנסיבות העניין.
- י. התנהגו בצורה המנוגדת להוראות הפיקוד העליון ו/או בניגוד להוראות פיקודיות ו/או מרחביות של צה"ל ו/או בניגוד להוראות הפתיחה באש ו/או בניגוד להוראות שניתנו להם על פי דין ו/או בניגוד לחובות חקוקות שנועדו לשמור ולהגן על גופם ובריאותם של בני אדם מסוגו של התובע.
- יא. החיילים פעלו לא כפי שחייל סביר ומיומן היה פועל בנסיבות העניין לשם מניעת אירוע הירי.
- יב. הפרו אמונים, מה שגרם חבלה של ממש לאדם.
- יג. לא צפו, למרות שהיו אמורים לצפות, את האירוע ונזקיו ולא עשו כלום ו/או מספיק למניעת האירוע ונזקיו.
- 25. התובע אינו יודע את זהותו של החייל אשר ביצע את הירי לעברו ובכך גרם לנזקיו, ועל הנתבעת מוטלת החובה לגלותה ביחד עם כל המסמכים, הדו"חות, הפרטים, החקירות, הצילומים והנתונים הנוגעים לאירוע נשוא התביעה. התובע מבקש מהנתבעת לגלות את כל דו"חות הפעולה ורישומי הפעולות בשטח של כוחות הביטחון נשוא האירוע. לאור האמור, התובע שומר לעצמו את הזכות להעלות טענות נוספות ו/או משלימות ו/או מצטברות ו/או חלופיות עם הגשת המסמכים הנ"ל.**

אחריות הנתבעת

26. הנתבעת אחראית באחריות שילוחית לרשלנות החיילים שביצעו את הירי וזאת בהיותם שלוחיה ו/או הפועלים מטעמה.
27. התובע יוסיף ויטען כי הנתבעת אחראית באחריות ישירה לאירוע ולנזקיו עקב רשלנות ו/או חוסר זהירות שלה ו/או של שלוחיה ו/או של מי מטעמה, המתבטאים במעשים ו/או במחדלים הבאים:
- א. לא פיקחה ו/או לא פיקחה כראוי על מעשיהם ו/או מחדליהם של חיילי צה"ל בשטחים בכלל ו/או באזור ו/או במקום האירוע בפרט.
- ב. לא מילאה את חובותיה ו/או יעודה על פי הדין לדאוג לביטחון תושבי האזור והתובע בכללם.
- ג. לא צפתה, למרות שהייתה אמורה לצפות, את האירוע ו/או את השתלשלות העניינים שגרמו לאירוע ו/או צפתה את האירוע ו/או השתלשלות העניינים שגרמו לאירוע ואף על פי כן לא עשתה כלום ו/או לא עשתה די למניעת האירוע ו/או למניעת הנזק או להקטנתו.
- ד. הפנתה לטיפול באזור כוח בלתי מיומן ו/או שאינו בעל תפקיד פיקודי מתאים.
- ה. לא דאגה להבהיר לאנשי כוחות הביטחון הפועלים מטעמה את הוראות הפתיחה באש.
- ו. לא דאגה להקפיד ו/או להדריך ו/או לפקח על קיום הוראות הפתיחה באש ו/או פיקחה והדריכה שלא כראוי את הוראות הפתיחה באש ו/או לא נתנה הוראות בטיחות כלל ו/או במידה מספקת ו/או לא וידאה כי אנשים המסורים להדרכתה, ובמיוחד החייל ו/או החיילים שביצעו את הירי, ידעו אותן או ישמרו עליהן.
- ז. לא עשתה את כל שביכולתה ו/או כל שהיה עליה לעשות ו/או כל שנכון ו/או דרוש היה לעשות כדי למנוע את האירוע ונזקיו ו/או פעלה בקלות ראש ובחוסר זהירות ולא שמה לב ו/או לא השגיחה על האנשים המסורים לאחריותה.
- ח. פעלה לא כפי שאדם אחראי, זהיר ונבון היה פועל ועושה בנסיבות המקום, העניין והמקרה כדי למנוע את קרות האירוע.
- ט. נהגה בניגוד לכללי הבטיחות והפרה חובות שבחוק.
- י. פעלה ברשלנות בכך שהתירה לחייל ו/או לחיילים שביצעו את הירי לירות שלא כדין.
- יא. פעלה ברשלנות בכך שהתירה לחייל ו/או לחיילים שהשתמשו בנשק להשתמש בו שלא כדין.

28. בנוסף יטען התובע כי תוצאות חקירת המשטרה שנערכה בעקבות האירוע וההחלטה בדבר חוקיות והצדקת הירי, מהוות אשרור ברור ומפורש בדיעבד של מעשי השוטר ו/או השוטרים ומבססות אף הן את אחריות הנתבעת.

נזקי התובע

29. כאמור לעיל, התובע נפגע מכדור גומי ברקתו הימנית. כתוצאה מכך איבד את הכרתו ונפל ארצה. מאיזור האירוע הוא הוחש על ידי אביו ואחרים לבית החולים "מוחמד עלי אלמוחתסב" בחברון. משם הועבר באמבולנס צבאי לקרית ארבע, ומשם באמבולנס אט"ן של מד"א לביה"ח הדסה עין כרם.

30. בהתאם לדו"ח מד"א מתאריך 13.06.03: "הנ"ל נפגע מכדור ירי ברקה ימין, חור כניסה גדול ובמישור מרגישים את הכדור מתחת לאוזן".

רצ"ב העתק דו"ח אמבולנס מיום 13.06.03 ומסומן **נספח ח'** לכתב התביעה.

31. התובע התקבל בחדר המיון של ביה"ח הדסה עין כרם, שם אובחן כסובל מחבלת ראש קשה עם פגיעה חודרנית. אובחן שבר טמפורלי מימין והופנה לניתוח דחוף להוצאת הכדור ולתיקון השבר באזור טמפורלי מימין.

32. התובע עבר את הניתוח וכמו כן עבר סדרה של בדיקות כגון רנטגן ו-CT אשר הדגים בצקת מוחית דיפוזית. התובע שוחרר מביה"ח ביום 18.06.03.

33. התובע אושפז שוב בהדסה עין כרם ביום 20.07.03 בשל הרעלת דאנטוין ושוחרר ביום 22.07.03, עם המלצה למעקב אחר רמות ותפקודי כבד על ידי רופא משפחה, ביקורת מרפאה נירוכירורגית וביצוע בדיקת CT ראש שבועיים לאחר מכן.

34. בתאריך 06.12.03 אושפז התובע שוב במחלקה הנירוכירורגית בביה"ח הדסה עין כרם לניתוח קרניופלסטי. התובע עבר את הניתוח ביום 08.12.03 וביום 09.12.03 שוחרר עם המלצה לביקורת לאחר שבוע, להוצאת התפרים, ביצוע CT ראש לאחר שלושה שבועות וביקורת במרפאה הנירוכירורגית. ביום 25.01.04 עבר בדיקת CT ראש.

35. התובע נותר עם צלקת מכערת בולטת לעין באיזור הפגיעה.

36. מאז ועד היום התובע נמצא במעקב וטיפול בשל הכאבים בהם הוא חש וכן לטיפול בתופעות הנפשיות שעלו בעקבות האירוע.

37. מאז האירוע התובע סובל מסחרחורת, פחדים והרטבה לילית. פחדו של התובע מתעצם כשהוא רואה חיילים או שוטרים.

רצ"ב העתק מכל החומר הרפואי הנמצא ברשות התובע ומסומן **נספח ט'** לכתב התביעה.

38. התובע נבדק ביום 10.01.05 על ידי ד"ר ר. כנאענה, מומחה לפסיכיאטריה של הילד והמתבגר, שקבע בחוות דעתו כי בעקבות האירוע, התובע נותר סובל מנכות פסיכיאטרית הקשורה סיבתית לאירוע, בשיעורים הבאים:

נכות זמנית ולמשך שנה מתאריך התאונה בשיעור עשרים אחוזים.

נכות זמנית עד גיל 18 שנים בשיעור חמשה עשר אחוזים.

נכות צמיתה בשיעור עשרה אחוזים.

רצ"ב העתק חוות הדעת ומסומן **נספח י'** לכתב התביעה.

39. ד"ר כנאענה ציין בחוות דעתו כי התובע יצטרך טיפולים פסיכולוגיים שיש סיכוי כי ייטיבו את מצבו.

40. זאת ועוד, ביום 02.05.05 נבדק התובע על ידי פרופ' ז. ארגוב, מומחה בתחום הנזכר, ושקבע בחוות הדעת כי :

"מדובר בפגיעה מ"כדור גומי" שגרם מכוח החבטה לדחיסת עצם הגולגולת מתחתיו. דחיסה זו גרמה גם לנזק ברקמת המוח".

41. פרופ' ארגוב קבע בחוות דעתו כי כתוצאה מהאירוע נותר התובע סובל מנכויות לפי הפירוט כדלהלן :

1. צלקות מכערות בפנים, 10%.

2. חסר עצם שכוסה, 5%.

3. איזור של חסר רקמת מוח בנפח משוער של 10 סמ"ק, 5%.

42. פרופ' ארגוב קבע כי תחילתן של הנכויות לעיל היא ביום 23.07.03. עוד קבע כי התובע סבל מנכות זמנית של 100% מיום האירוע ועד ליום 22.07.03 וכמו כן, נכות זמנית של 30% מיום 23.07.03 ועד ליום 10.12.03.

רצ"ב העתק חוות הדעת ומסומן **נספח יא'** לכתב התביעה.

43. כתוצאה מהאירוע והטיפולים הקשים והרבים אותם נאלץ התובע לעבור, הוא נעדר רבות מבית הספר, מה שהצריך השלמת החומר הנלמד ע"י מורים פרטיים.

44. התובע ממשיך לקבל טיפול רפואי ואמור הוא להיות במעקב רפואי ממושך. על כן, התובע שומר לעצמו את הזכות לצרף את המסמכים הרפואיים החדשים שיגיעו לידי וכן לתקן את כתב תביעתו ככל שהדבר יידרש כתוצאה מכך. התובע יציין כי קיצור תקופת ההתיישנות מונע בעדו להשהות את הגשת התביעה עד לסיום הטיפולים הרפואיים בעניינו.

45. ואלה נזקיו של התובע :

נזקים מיוחדים

הוצאות רפואיות	100,000 ש"ח
נסיעות לשם קבלת טיפולים רפואיים	20,000 ש"ח
מורים פרטיים	4,000 ש"ח

20,000 ש"ח

עזרה צד ג'

8,200 ש"ח

הוצאות אחרות

סה"כ: 152,200 ש"ח

נזקים כלליים

כאב וסבל

הפסד השתכרות בעתיד

הוצאות רפואיות

הוצאות נלוות ונסיעות בעתיד

עזרה צד ג'

פיצויים עונשיים ו/או מוגברים

46. כן יתבקש בית המשפט הנכבד לפסוק כנגד הנתבעת פיצויים מוגברים ו/או עונשיים. הפיצויים חייבים לשקף את חשיבות הזכויות שנפגעו, זכויות יסוד לחירות, לכבוד ולשלום הגוף. כמו כן קיים הצורך למנוע הישנות מקרים דומים בעתיד ולהרתיע מפני פגיעות נוספות בזכויות אלה במצבים דומים.

כללי

47. לבית המשפט הנכבד הסמכות המקומית והעניינית לדון בתביעה דנן, בהתחשב בגובה סכום התביעה וכן מקום אירוע המעשה ו/או המחדל ו/או גרימת הנזק.

48. אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד להזמין את הנתבעת לדין ולחייבה לשלם לתובע את מלוא נזקיו וכן לחייבה בתשלום הוצאות משפט, שכר טרחת עו"ד ומע"מ כדין הכול בצירוף הפרשי הצמדה וריבית מיום האירוע ועד ליום התשלום בפועל.

ירושלים היום 26 לחודש מאי, שנת 2005.

לינה אבו-מוך זועבי, עו"ד
ב"כ התובע

(ת.ש. 27298)